

"En de hand des Heeren was met hen; en een groot getal geloofde, en bekeerde zich tot de Heere".

Hand. 11:21

Heilig zijn, o God, Uw wegen! Daar mogen we aan denken bij de overdenking uit Handelingen 11.

Door de verdrukking over Stefanus, werd het voor de gemeente te Jeruzalem niet gemakkelijker. De vijanden van het Evangelie van Jezus Christus hebben bloed geroken..nu dorsten zij naar meer.

't Is als met de honden. Nòg lees je in de krant van slachtingen onder de schapen door honden. Als zo'n hond eenmaal het bloed van een schaap heeft geproefd, is hij niet meer te houden.

Schapen worden opengescheurd..raken in paniek ..springen in het water..verdrinken. Satan is een mensenmoorder van de beginne. Hem hebben we als onze aanvoerder gekozen.

Meestal drijft een herdershond de schapen terug naar de kudde. Dit gegeven heeft men wel toegepast op de macht en de onmacht van de duivel.

In Handelingen 11 lijkt de werking van de hond alleen maar te dienen tot verwarring en uiteendrijving.

Maar ook dan is daar onze Heere in de hemel. Hij is de Kurios: Heerser en Gebieder over alle dingen. Hij heeft gezegd: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Alle dingen, ook de uiteendrijving van de gemeente te Jeruzalem, moeten medewerken ten goede.

Het Evangelie moet verkondigd worden in de hele wereld. Maar hoe moet dat gebeuren? De apostelen bevinden zich te Jeruzalem.

Petrus heeft een rijke ervaring gehad met de

hoofdman Cornelius. De Heere sprak tot Petrus: Sta op! slacht en eet. Tóch, hoe groot en vaak moeizaam, is de arbeid van de Heilige Geest in het leven van zondaren. 't Is een steeds door- gaand werk...een hoe langer hoe meer leren ver- staan. Een doorbraak naar een of ander poli- tiek kamp zit er nog wel in, maar de doorbraak van het Koninkrijk der hemelen is ons niet toe te vertrouwen.

Ga in het schip zegt Gij,
steek van het strand.
Vaar tegen wind en tij,
vaar naar de overkant,
wacht daar op Mij.

Wij zien alleen nog maar
water en wind.
Zegt Gij dan: wacht Mij daar?
Wij, nu de nacht begint,
weten niet waar.

Kom met Uw scheppingswoord
in onze ziel!
Spreek dat de wind het hoort!
Kom, dat het water knielt,
bij ons aan boord.

Door de verdrukking wordt een deel van de "ver- gadering der gelovigen" uit Jeruzalem verdre- ven. Zij werden verstrooid.

Maar als zij wegvluchten gaat het Woord mee. Zij strooien dat Woord en werpen het brood uit op het water. Hoewel..tot niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden.

Echter, als de ballingen te Antiochië komen, wordt het anders.

Antiochië is een stad in Syrië, een brandpunt van cultuur, één der grote steden van het oos- ten. Er woonden in die tijd zo'n 500.000 men- sen. Antiochië was ook een bolwerk van duivel en zonde...een Sodom onder de steden.

Dáár, in die stad, komt de doorbraak. Enkele

verstrooide, buitenlandse Joden, verkondigen het Evangelie aan de Grieken, de heidenen, de onbesnedenen. Zij verkondigen de HEERE JEZUS!

Lezer, verblijd u over deze dingen. Prijs de Naam van Koning Jezus. Hij rijdt voorspoedig op het Woord der waarheid. Als het gaat om die ene Naam die onder de hemel gegeven is, mompelen sommigen: Daar moet plaats voor wèzen..dat gaat zò maar niet.

Ach, zij hebben nog geen gezicht op de rijkdom van Gods genade in Christus Jezus. Pelagius wordt door de achterdeur binnengesmokkeld. Een zondaar die gelooft in de Heere Jezus, weet, dat er bij ons geen plaats is voor de Woorden des levens. Maar zulkeen weet ook, dat het Woord des Konings met macht is. Hij roept de doden levend. Anders zoeken wij altijd weer een aanknopingspunt in de mens. Van de Gaven maken we opgaven.

Hoe eerlijk en heerlijk klinken de woorden: ZIJ VERKONDIGDEN DE HEERE JEZUS. Predik het EVANGELIE aan alle creaturen. Maar de Wet dan? Wel, die Heilige Wet ligt verklaart in de Heere Jezus Christus!

In de verkondiging van de Heere Jezus wordt de Wet verklaard in haar diep geestelijke betekenis. O, dat recht der Wet is door de Vader geopenbaard..wordt door de Zoon verklaard en door de Heilige Geest toegepast aan de harten. Hoe zouden de verstrooiden over Jesaja 53 hebben kunnen spreken zonder en buiten de Heilige Wet?

Laten wij toch die bijzondere Openbaring van God niet in stukken snijden met het ontledmes van onze rede. Laten wij toch bedenken dat onze rede onredelijk is!

Er is een tijd geweest, dat ik als begraven was onder de dogmatiek. Ik probeerde de sluitrede te vinden..een afdoend antwoord op dogmatisch-theologische vragen. Er was een sterk

gevoel van overrompeling door het denkwerk van Calvijn..Gomarus..Kuiper..Kohlbrugge, de fabelachtige wijze Schilder en de uit Kuiper putten- de Kersten. Vergeef me deze rommelige opsomming! Soms kroop ik op handen en voeten over de grond, als ik meende een leemte of vaagheid te ontdek- ken. Ik wilde immers HET ANTWOORD? Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, begon mij daar- van te verlossen. Hij drong mij terug. God..de grote, onbegrijpelijke God..de gans Andere! Wie zou Hem kennen? God geeft één antwoord! Jezus Christus, de gekruisigde en opgestane Heere. Buiten Hem weten we niets. Hij weet het. Daarmee verwerp ik geenszins de arbeid, door zo velen verricht. Neen, maar ik moet mijzelf veroordelen vanwege mijn eigen denken. Een leer, die bloeit op het Woord van God, is een grote genade. De geschiedenis van de kerk legt daarvan getuigenis af. Maar ik geloof dat wij met ons supra en infra standpunt..met onze ver- bondsbeschouwingen, buiten die dierbare Zalig- maker..beginnen buiten te staan.

EN DE HAND DES HEEREN WAS MET HEN! Die Hand doet krachtige daden. Die Hand is hoog verhe- ven. Die Hand is sterker dan wereld, zonde, vlees en duivel. Die Hand is vrijgekomen van hout en nagelen. Die Hand is zegenend uitge- strekt. Die Hand bevat brood en wijn. Die Hand is de werkzame kracht van de Heere, onze ge- rechtigheid. Die Hand is vlugger dan onze slap- pe handen. Milde Handen zijn bij God van eeuwig- heid.

Wat is er te verwachten buiten de Hand des Heeren? Niets!

Daar is slechts de confrontatie met ons eigen werk. Ons handwerk kan niet bestaan. Nu zien we de Hand van God in Zijn geliefde Zoon. Die Hand wordt uitgestrekt naar Antiochië. Wie zou uit die Hand uitrukken? Deze Hand is niet ver- kort, dat zij niet zou kunnen verlossen. Deze Hand leidt de verstrooiden. Deze Hand is met

hen en doet hen strooien. Deze Handen sluiten zich, in het Evangelie, om de mens. De mens, die met de rug naar God staat. Gezegende Hand. Ze bedelt niet om een aalmoes! want zij is hoog verheven.

EN EEN GROOT GETAL GELOOFDE.. Ging dat zomaar? Jazeker, dat ging door de Hand des Heeren. Het welbehagen van God gaat door deze Hand gelukkig voort. Wijze Grieken vallen van hun hoge troon. Ja, elk der vorsten zal zich buigen, en vallen voor Hem neer. Al 't heidendom Zijn lof betuigen. Dienstvaardig tot Zijn eer.

GELOVEN..betrouwen..kinderlijk, in en op de Heere Jezus. Hij, de gevloekte, is de gezegende! Hij, de stervende, is het Lam dat de zonde der wereld wegdraagt. Hij, de man van Nazareth, is de Zoon van de gezegende God. Hij is de Middelaar. Hij is de Zaligmaker, die in onze lage stand, ons genadig bood de hand.

BLIJDSCHAP. Straks, als Barnabas, de zoon der vertroosting, te Antiochië komt, ZIET hij de Genade Gods. Een groot getal geloofde en BEKEERDE zich tot de Heere. God is geen karig God!

Kijk, die mensen stonden in heel hun denken en doen, met hun rug naar de Heere. Toen kwam de Heere achter hen en sloeg Zijn Handen om hen heen. Nu draaien ze zich om: WAARLIJK, Hij is om onze overtredingen verwond. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem. Door Zijn striemen is ons genezing geworden.

Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?

Alles, alles genade! De Heere doet het. Ja, maar Hij DOET het ook. Toen, in de Griekse wereld met haar wijsheid en ongerechtigheid! Nu, in de wereld van de moderne mens. Nog is de Hand des Heeren werkzaam onder alle geslacht, tong en taal.

Bekering, niet tot iets..maar tot Hem. Keren tot Hem, met al onze ijdelheid, blindheid, verdraaidheid. Hij weet raad. Hij IS RAAD.

Looft Hem, nu die erfenis,
Naar Zijn Woord bevestigd is!
Want Zijn gunst, alom verspreid,
Zal bestaan in eeuwigheid.

Zij bekeerden zich tot de HEERE!
Geloof en bekering horen bij elkaar. In deze tekst zou het woord "bekeren" een omschrijving kunnen zijn van het "geloven in de Heere". Die niet gelooft in de Heere, gelooft in zichzelf. Die in de Heere gelooft, wordt van zichzelf afgewend tot de Heere.

Doorbraak! De engelen in de hemel klappen vrolijk in de handen. Zij zien de onderdanen van de Koning komen. Straks ZIET Barnabas de genade van God. Hij ziet het aan de gezichten. Hij HOORT het aan het zingen! Barnabas wordt verblijd als hij de genade van God ziet. De zon is opgegaan in Antiochië.

Een Licht, zo groot, zo schoon,
gedaald van 's hemels troon,
straalt volk bij volk in d' ogen;
Terwijl 't het blind gezicht,
van 't heidendom verlicht,
En Isrel zal verhogen.

Dat zongen we toen m'n oom Jan van der Vlies werd uitgedragen.

Op dat moment werd ik bedroefd en jaloers. O, wat zal die blijdschap ten hoogste toppunt stijgen. Dan zien we niet langer door een spiegel in een duistere rede. Hier alles ten dele. Straks volkomen. Hier blijdschap vanwege de genade van God.

Laten we op de grafsteen van de kerk beitelen:
En zij begon blijde te zijn.

De Heere heeft grote dingen bij ons gedaan.
Hij, de Verborgene, de Hoge, de gans Andere,
heeft Zich willen openbaren in Christus Jezus.
Zijn Naam zij Lof en dank!

Kom, lieve lezer, zit een ogenblik stil. Hoor je broeder Barnabas? Hij vermaant de gelovigen,

dat zij met een voornemen des harten bij de Heere Jezus zouden blijven. Kinderkens, blijft in Hem!

Wij nemen afscheid van Antiochië. Dag Christenen van Antiochië! Dag Barnabas! Binnen afzienbare tijd hopen we jullie te zien.

De kring wordt groter en groter. En dan, o, dan hopen we samen te zingen van het Lam, dat onze zonden op Zich nam.

Ja, zingen voor de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Zo zal het zijn tot in de eeuwen der eeuwigheid. Amen.

Loof, loof de Heer, gij heidendom;
Gij volken, prijst Zijn Naam alom.
Zijn goedheid is, in nood en dood,
Voor ons Zijn volk, oneindig groot;
Zijn waarheid wankelt nimmermeer.
Zingt, Hallelujah, zingt Zijn eer!

D.C.O.

oo00oo